

Då de omständigheter som lett fram till dagens läge legat helt utanför bataljens lednings kontroll och ej heller rimligen kunnat av densamma förutses, och med hänsyn till att det här rör sig om svensk personal i utlandet som varit och är vårt land till heder, synes det vara riktigt att marketenterikassan av billighetsskäl hålles till en del skadeslös genom tillskott av allmänna medel.

Åberopande vad här ovan anförts får vi sålunda hemställa,

att riksdagen av billighetsskäl måtte bevilja ett reservationsanslag om 12 000 kronor att tillföras marketenterikassan vid svenska FN-bataljonen 39 C, utgörande tre fjärdedelar av det belopp nämnda kassa har att inbetala till bataljonskassan vid samma bataljon till följd av Cypern-валютans devalvering.

Stockholm den 18 januari 1968

James I. A. Dickson (h)

Harald J. Skoglösa (cp)

W. Wernbro (fp)

Stellan Arvidson (s)

Nr 83

Av herr **Johansson** i Skärstad m. fl., om ökad information i skolan angående skadeverkningar av stimulantia.

(Lika lydande med motion nr 56 i Första kammaren)

Bruket av narkotika har under senare år vunnit en utbredning som ger anledning till djup oro. Kraftfulla åtgärder i syfte att stoppa ökningen av konsumtionen måste snarast vidtagas. Bland de vägar som därvid kan tänkas komma till användning måste enligt vår mening en intensivare information i skolan om skadeverkningarna tillmätas stor betydelse. Denna information bör också omfatta upplysningar om vilka skador bruk av andra stimulerande medel såsom tobak och alkohol kan åstadkomma. Om de unga får en verklig uppfattning om vilka konsekvenser användandet av stimulantia kan få torde en viktig förutsättning för minskad konsumtion vara för handen. Redan nu förekommer här ifrågavarande moment i undervisningen, men det sker tyvärr inte i tillräcklig omfattning.

Det finns anledning understryka att det inte räcker med att upplysningarna omfattar inblick i följderna för den enskilde konsumenten. Man måste också informera de unga om konsekvenserna för den närmaste omgivningen och för samhället.

i dess helhet. Sålunda är det nödvändigt att ungdomen bibringas kännedom om att narkomaner inte sällan tvingas att begå brott för att skaffa pengar till inköp av narkotika och att medmänniskors liv därvid kan komma i fara. Vidare måste det klargöras att av narkotika eller alkohol berusade personer genom förargelseväckande uppträdande kan irritera andra människor. En annan sak som måste påpekas är de allvarliga besvär för vilka rökare utsätter dem som inte röker. Dessutom måste vådorna av alkoholkonsumtion på arbetsplatserna bli föremål för uppmärksamhet.

Var i undervisningen denna information bör komma in måste bli föremål för utredning. Det synes emellertid ställt utom allt tvivel att den bl. a. bör förläggas till biologi- och samhällsundervisningen. Med tanke på nödvändigheten av en minskning av stimulantia bruket bör den nämnda utredningen företas med största skyndsamhet.

Med hänvisning till vad som ovan anförts hemställes,

att riksdagen måtte i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla om skyndsamt utredning av frågan om intensifiering av informationsverksamheten i grundskolan och den gymnasiala skolan angående skadeverkningarna av bruk av stimulantia på i motionen anförda grunder.

Stockholm den 18 januari 1968

Sven Johansson (cp)
i Skärstad

Stig Josefson (cp)
i Arrie

Jan-Ivan Nilsson (cp)
i Tvärålund

Tore Nilsson (h)
i Agnäs
